

ДИРЕКТОР КАО ОРГАНИЗАТОР

Субјекат организационе функције школе је директор. Он је “центар и мирко штаб прераде, трансформације и свођења разноврсних информација о условима и току организовања, дужностима, координацији, контроли, ефикасности и анализи резултата постигнутих заједничким радом”.¹ Овакво објашњење функције директора – организатора најјасније истиче важност организаторске функције и директора и других организатора који ту функцију обављају. Сваки члан групе, колектива може ванредно обављати своје дужности, али прави и потпуни ефекти се могу остварити само онда када директор (и други задужени организатор) својом активношћу обједини, усагласи активност сваког члана у колективу и њихову активност усмери у правцу постизања постављеног циља. Директор, у обављању организаторске функције, остваује групну интеракцију, утиче на формирање унутрашњег јединства и хомогености чланова групе, успостављајући међувезе и координацију унутар групе. То се остварује хоризонталним и вертикалним комуникацијама унутар групе и између група и организатора. Обе ове функције, интеграција и комуникација, повезане су са активношћу, са делатношћу коју група обавља. У јединству ових фактора постиже се планирани циљ, остварују жељени резултати.

Лични квалитети директора о којима ћемо касније говорити, као што су одлучност, енергичност, спретност, истрајност, знање, способности, навике, разумевање и други, који му обезбеђују снагу утицаја, односно ауторитет, пресудно утичу на вођење групе, на организацију групе и усмеравање њене енергије према жељеном циљу. Снага личног примера је најмоћније средство утицаја. Зато није добар онај организатор који намеће своју вољу па макар она била базирана и на свим горе побројаним моралним вредностима појединца већ онај који се својим радом integriше са колективом, групом и делује изнутра као снажан генератор, покретач колективне активности.

Организација као међусобна повезаност скупа људи ради остваривања заједничког циља претпоставља предузетне, способне директоре који могу успешно усклађивати односе, доносити оперативне управљачке одлуке, подстицати колектив и појединце у постизању утврђених циљева.

¹ Умски: *Психологија организационих делатности*, “Просвета”, Москва, 1980, стр. 64.